

SYLVA VARIORVM
ET DIVERSORVM CAR-
MINVM ET EPIGRAM-
MATVM.

ROD. GVALTHERVS TIG.

1 5 4 1

Astamen hoc unum cupio nominasse Vintor
Pitij ut debeat dogmata sancta mei.

Oratio Dominica.

+

O pater summo residing Olympo
Qui mari & terris Pelagorum saeno
Impato hinc nun ai perantis.

Suscipe vota.

Fac tuum nome, deus & potes tas
Summum sancto venerere ore,
Moribus meis tua fac permis
Gloria respat.

Fac cadat mundi rigidu minarum
Quo nimis ipsi lacrymas rigamus,
Et tui nobis meliores surgat
Cramis regum.

Sancta sit nobis tua fac voluntas
Sicut in caeli soler esse regno
Ut tuas leges mediternur vesp
Corde fideli.

Ocelitus missis animas fideles
Papiro verbis, dapibusq iustis
Ut soler munda refoues, mea est
Corpora pasc.

Reimim nostrum rigidus viderei
Ne velis iudex, ut & nos viderei
Polamq mihi, facili, benigno
Pectoris inqstern.

Corda tentari male firma fraude
Ne finas quæse cogitamus omnes.
Sed magis sancto stupidas gubna
Nimirum videtur.

Libera natos Saturna reuenta
E manu ~~sp~~, rapiat pennis
Ne dolor p'sos nim tremendi
Cucoris aptu.

Ad D. Joan. Bullingerum Voris inchi,
Sione laboratorem iocus.

Quæ te languentem curiat nunc circa Joannes?
Ut cothleæ vitam nocte disq' treas?
Quid inmat in vobis totas q'sonare luros?
Quidus domi tota nocte cubare inmat?
Quin nunc aurupio p'dicos fallis inuatis?
De min' lepore rapido q'la p'rita cani?
Hæc nunc de fco nuncq' oblitte pedalis
Quin nostros visio dulcis amice lares
Hinc testudineo p'p' accurrere q'son
Si tardi nequens arctare pedes.
Non possum (dicitis) Quis na tua corpa languor
Quoniam aut tami q' i'bi ra mali q't?
An ti constructo dand' nunc quoniam q'ba?
Et verum receptos lingua recenta q'nos?
Arripe non vana doctum pedalis iocum arte
Hæc ti Vnestp'ialis p'facemara ab ore fros.

Desijt, et raris videt in ore rubor.
Laxior ex humeris pendet toga, rursus vacillant,
Exhaustum taliter iam femur esse docent.
Non puto te factis permittere, autamen ille,
Quid tanta enarrat tam cito fronte tumor?
An nec summa tibi emanant certamina venas?
Atque ovi inducunt nubila caeca tuas?
Credt mihi, si sic pervegeris, omne peribit
Robur, et in tota qui fuit ore vigor.
Pavet tibi, si non tendere vis perire s' fuisse,
Et facit, ut possis, quod cupis, esse diu.

In Carolum V de Magdeburgo
et Metensem verba.

Quae fortuna manet tandem te Carole? imper
Anglus Elisit viros viros pudica tuas.
Nunc etiam moeretur tua iussa subire negant,
Credt mihi, non sic tendit volentius.

Aliter.

Ante tuas viris viros generosa virago.
Nunc etiam moeretur iussa subire negat.
Quae se igitur fortuna manet, teo maxime Casar?
Sic pergendo, quos teo minimis fieri.

In funere Faelis Bullingeyi,
q' obiit aetate VI. 1553
Martij 22.

Mortuus haud ego sum. Quid flos matercula? Corpus
Dormit, mens summi vivit in arce poli.
In terris Faelix dicebar nomine: nunc sum
Faelix, aethera dum furor Ambrosia.
Nec te deservi aeternum, prior alta subini
Tacta Dei, aeternis te ta repleta bonis.

Illis

Illuc te exopto, quò tu post læta sequeris,
 Illuc me poteris chæm videre patet.
 Illuc me fratres reuertent, et turba sororum,
 Et quotquot christi fidei vito stant.
 Duris facilius, quæ res tant, tempora vitæ,
 Dete tot in christo vincto posse diu.

De Fuisio et equo refragatore.

Assuetum vetula limen transibat amica
 Fuisius, in relevi corpore pitiendus equo.
 Jamque animo rediens veteris solidam amoris
 Raptus in humo dubio portans totus erat.
 Sensit equus domini mentem, capiensq; placere
 Noluit in castra longius ire via.
 Atque refragator nunc dextram, nuncq; sinistram
 In latera incertus versat in orbe pedes.
 Tunc tuos aliquem Fuisi relabris amores?
 Quos mirum sagax tam cito sensit equus?

In imaginem D. Volphgangi
Majali Theologi.

+ Est a mihi nomen: sic fata dedunt,
 Quæ nihil incerta tunc ratione mouent.
 Maxima suffulcunt contempti moenia muros.
 Suffulcunt Latij maria rolla pupæ.

Fuisius raris.

Fuisius inflati veteris sub tegmine quercus
 Deponens ventris non leuis pondus, ait:
 Hoc ego tam recto signabo limite pratum,
 Natus nemo tam stultus ut hunc moueat.

Cum lucrum deponeret
in primis mptis.

+

Haec tibi superando hactenus insignia nos tui
 Quam tua mors nobis, Regula rhyra, dedit.
 Temporibus dandum est aliquid, regenda voluntas,
 Ne videar vitia sumbruisse fide.
~~Poenam~~ Lugubres posui vestes, sed torde dolorem
 Penam, cum potero non memor esse tui.
 Non memor esse tui potero, cum vita peracta est.
 Lucrus cum vita desinit ergo meus.

In tumulum Rodolphi Atalleri,
sui ex Baptismo filij.

+

Haec ne iactes docti spes magna, Rodolphe, parentis.
 Heicere tuum mors inopina rapuit.
 Non inopina rapuit mors: Omnibus una
 In terris Lex est, Nasimur et morimur.
 Non tamen haec mors est, isto quam nomine dicunt,
 Qui nullam vitae spem melioris habent.
 Mors, quae vincta prius sub terris mole gerebat,
 Libera nunc summi vivit in aere poli.
 Quaeque mihi fuerant multo distenda labore,
 Cernere nunc totam perspicueq; date.
 At sopita sub hoc qua res pite membra quiescunt
 Quae subit extremum sunt reditura diem.
 Vivite felices, metum o gaudio parentes,
 Appulit in portum nos tra ravinum sumum.

De Helvetico fudore.

+

Libertatis amor, studium rerumque bonique
 Helvetios inquit fudore perpetuo.
 Tu gentem defende Deus, virtutibus ange
 Nam patrijs, christi et patri amore fove.